

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - broj dvanaest

Jeff Pippenger

2025-12-17

Broj dvanaest

Moja je želja izložiti proročansko svjedočanstvo Joela na takav način da se Joelovo svjedočanstvo može prepoznati u onome što je Petar govorio i činio na Pedesetnicu. Siguran sam da je Biblija jasna u pogledu onoga što je Petar govorio i činio na Pedesetnicu, no nastojim razumjeti što je Petar proročki predoznačavao u povijesti kasne kiše, kada je poruku Pedesetnice izložio kao ispunjenje knjige proroka Joela.

Petar je simbol ostatka Božjega naroda te je prikazan ne samo na Pedesetnicu, nego i u Cezareji Filipovoj u Mateju 16. Cezareja Filipova nalazi se u recima trinaest do petnaest Daniela jedanaest, u tri retka koja iznose bitku što se prvi put ispunila tijekom povijesnog razdoblja kada se Cezareja Filipova nazivala Panij. Recima trinaest do petnaest prethode retku šesnaest, koji prepoznaje zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama. Redak deset prepoznaje slom Sovjetskoga Saveza 1989. godine. Recima deset do šesnaest Daniela jedanaest predstavljaju razdoblje od 1989. do zakona o nedjelji, a to je razdoblje „skrivena povijest” četrdesetoga retka istoga poglavlja.

Skrivena povijest u PODEBLJANOM TISKU

1798.

I u vrijeme svršetka kralj juga navalit će na nj:

1989.

Ali će se njegovi sinovi podići i sabrati mnoštvo velikih snaga; i kralj sjevera doći će protiv njega kao vihor, s kolima i s konjanicima i s mnogim brodovima; i prodrijet će u zemlje, i preplaviti ih i proći preko njih. I jedan će doista doći, preplaviti i proći; zatim će se vratiti i podići, sve do njegove tvrđave.

2014. bitka kod Rafije

I kralj juga razgnjevit će se te će izići i zaratiti s njim, s kraljem sjevera; i on će podići veliko mnoštvo, ali će mnoštvo biti predano u njegovu ruku. A kad ukloni mnoštvo, srce će mu se uzoholiti; i oborit će mnogo desetaka tisuća, ali se time neće osnažiti.

Bitka kod Panija (Cezareja Filipova)

Jer će se kralj sjevera vratiti i podići mnoštvo veće od prijašnjega; i zacijelo će doći nakon određenih godina s velikom vojskom i s velikim bogatstvom.

I u ona vremena mnogi će ustati protiv kralja juga; također će se nasilnici iz tvoga naroda uzvisiti da potvrde viđenje; ali će pasti.

Tako će kralj sjevera doći, podići nasip i zauzeti najutvrđenije gradove; i sile juga neće moći odoljeti, ni njegov izabrani narod, niti će biti snage da mu se odupre.

Nedjeljni zakon u SAD-u

Ali onaj koji dođe protiv njega činit će po svojoj volji, i „nitko neće opstati“ pred njim; i „stat će“ u slavnoj zemlji, koja će njegovom rukom biti uništena. Ući će također u slavnu zemlju, i mnoge će zemlje biti oborene; ali ove će izbjeći iz njegove ruke, naime Edom i Moab i prvaci sinova Amonovih. Pružit će svoju ruku i na zemlje, i zemlja egipatska neće izbjeći. Daniel 11:40, 10–16, 41, 42.

Kada se Petar proročki nalazi u Cezareji Filipovoj (Paniumu), a Pedesetnica je vrijeme poznoga dažda, to ga smješta u „skrivenu povijest“ četrdesetoga retka. Namjeravam se osvrnuti na sadašnji ukrajinski rat prikazan u jedanaestome retku jedanaestoga poglavlja i na nadolazeći rat Paniuma iz redaka trinaest do petnaest, koji vodi do Trećega svjetskog rata, a koji su vanjski događaji između 1989. godine i nedjeljnoga zakona; no mi trenutačno prepoznamo povijest trećega anđela od 22. listopada 1844. pa sve do uspostave zakonite crkve 1863. godine.

Linija prikazuje dolazak trećega anđela 11. rujna 1844. do nedjeljnoga zakona (1863.). Nedjeljni zakon bio je predoznačen Proglasom o emancipaciji koji je objavio slobodu, te je tako predoznačio nedjeljni zakon, kada se sloboda ukida. Sloboda koju je proglasio prvi republikanski predsjednik predoznačuje slobodu koju će ukinuti posljednji republikanski predsjednik — onaj koji je proročki određen da pri nedjeljnome zakonu postane diktator.

„Kad naš narod bude tako odbacio načela svoje vlasti da donese nedjeljni zakon, protestantizam će tim činom udružiti ruke s papinstvom; to neće biti ništa drugo doli davanje života tiraniji koja već dugo željno vreba svoju priliku da ponovno prijeđe u djelatni despotizam.” Testimonies, svezak 5, 711.

742. pr. Kr. bila je alfa-povijest koja je započela vremenska proročanstva iz Izaije 7,8, a koja su dosegla omega-ispunjenje 1863. godine. Godine 742. Ahaz, kralj južnoga kraljevstva Jude, ulazio je u građanski rat protiv deset sjevernih plemena koja su sačinjavala sjeverno kraljevstvo. Povijest 742. pr. Kr. bila je oslikana u Judi, doslovnoj slavnoj zemlji Pisma, nastanjenoj doslovnim Židovima i u odlomku predstavljena po zlom i bezumnom kralju Ahazu — čime je tako predoznačavala omega-povijest 1863. godine. Omega-povijest 1863. godine ispunjava se unutar razdoblja u kojem Sjedinjene Države vladaju kao zvijer zemlje, šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva. Sjedinjene Države su duhovna slavna zemlja, sačinjena od protestantskog kršćanstva, koje su biblijski duhovni Židovi. Građanski rat između sjevera i juga 742. pr. Kr. u alfa-povijesti predočavao je građanski rat između sjevera i juga u omega-povijesti 1863. godine. Zajedno ta dva svjedoka prikazuju vanjsku povijest koja vodi do nedjeljnog zakona, kada će duhovna slavna zemlja ponovno biti podijeljena u dvije klase.

Godine 742. pr. Kr. sjeverna je sila predstavljala savez između deset sjevernih Izraelovih plemena i Sirije, te je tako predočavala savez s vanjskom silom, kao što se ispunilo kada je potpora pro-ropskoga papinstva bila dana pro-ropskim južnim državama u Građanskom ratu. Vanjski saveznik Sirije 742. pr. Kr., i vanjski saveznik papinstva u Građanskom ratu, označuje savez svjetskih globalista s globalističkim demokratima u njihovu ratovanju protiv MAGA-izma, ratovanju koje je započelo 2015. godine kada je ustao četvrti i najbogatiji predsjednik te time uznemirio cijelo kraljevstvo Grčke prema Danielu jedanaest, drugom retku. To uznemirivanje označuje buđenje pogana u knjizi proroka Joela. „Grčka” i „pogani” simboli su zmajske sile koja vodi svijet u Armagedon u savezu sa Zvijeri i lažnim prorokom.

Godine 2015. pogani su bili probuđeni na proročki poziv u Joelovu dolinu Jošafata, koju je on također nazvao dolinom suda. Godine 2015. Donald Trump objavio je svoju predsjedničku kandidaturu, uzbukavši tako globalističko carstvo predstavljeno kao Grčka, i pogani su započeli svoj pohod prema Armagedonu, i to samo godinu dana nakon početka ukrajinskoga rata, na ispunjenje jedanaestoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela.

Građanski ratovi iz 742. pr. Kr. i 1863. godine prepoznaju povijest nedjeljnog zakona, koji označava svršetak šestoga kraljevstva biblijskog proročanstva. To je šesto kraljevstvo započelo Revolucionarnim ratom, tako da svršetak šestoga kraljevstva kod nedjeljnog zakona prepoznaje ponavljanje Revolucionarnog rata, upravo u vrijeme kada se odvija Građanski rat. Određenje i označavanje nekog rata kao građanskog ili revolucionarnog temelji se na perspektivi. Ono što demokrati sada čine putem pravosudnog progona, pronevjere, prijevare, nezakonite imigracije i propagande nazivaju obojenom revolucijom, no one duše koje se protive njihovim globalističkim manevrima smatraju te iste aktivnosti poticanjem „građanskih” nemira. Je li Antifa zločinačka ili herojska?

Dva povijesna rata predstavljaju jedan jedini razdorni rat koji se odvija u povijesti posljednjega republikanskog predsjednika. Kao i u slučaju prvoga republikanskog predsjednika, taj će rat biti dobiven po posljednjem republikanskom predsjedniku, koji je također bio predoznačen prvim predsjednikom, koji je ujedno bio i pobjednik Revolucionarnog rata. Revolucija MAGA, prema Demokratima, proizvodi sadašnje „građanske nemire”. Ovisno o vašem osobnom političkom opredjeljenju, sadašnji je rat ili revolucionarni rat ili građanski rat. Proročki gledano, on je oboje.

1863. godina predstavlja nedjeljni zakon, a isto tako i 1844., kada je treći anđeo došao s porukom nedjeljnoga zakona. Razdoblje od 1844. do 1863. nosi pečat nedjeljnoga zakona od početka do kraja. Godine 1846. brak Whiteovih, svetkovanje subote i promjena prezimena iz Harmen u White označili su da je brak u koji se stupilo 22. listopada 1844. bio konzumiran, a to je konzumiranje označilo početak procesa kušnje trećega anđela, kao što je trostruka subotnja kušnja s manom označila početak deset kušnji nakon krštenja u Crvenome moru.

Mana je bila prvi ispit i predstavljala je deseti ispit u Kadešu, jer oboje predstavljaju poruku trećega anđela, a stoga i nedjeljni zakon.

„Svakoga tjedna tijekom svojega dugog boravka u pustinji Izraelci su svjedočili trostrukom čudu, osmišljenom da na njihove umove utisne svetost subote: dvostruka količina mane padala

je šestoga dana, sedmoga nije padala nimalo, a dio potreban za subotu ostajao je svjež i čist, dok bi, ako bi se sačuvao preko bilo kojeg drugog vremena, postao neprikladan za uporabu.” Patrijarsi i proroci, 296.

Prvi od deset ispita bio je ispit s „manom“, koji predstavlja trostruku poruku trojice anđela iz četrnaestog poglavlja Otkrivenja. Kao i kod mane, anđeli predstavljaju trostruko upozorenje protiv bogoslužja prvoga dana u tjednu. Trostruko čudo s manom bilo je „namijenjeno da na njihove umove utisne svetost subote“, što je, dakako, i namjera trećega anđela. Prvo od triju čuda predstavljenih manom uključivalo je „jedenje“ nebeskoga kruha, a „jedenje“ je alfa-simbol razdoblja kasne kiše. Drugo čudo predstavlja poruku drugoga anđela, u kojoj nadahnuće „udvostručuje“ riječi i izraze da označi razdoblje predstavljeno dvama padovima Babilona, jer: Pade, pade Babilon. Drugo je čudo bilo „udvostručenje“ količine mane šestoga dana. Treće je čudo bilo očuvanje kruha sedmodnevne subote.

Kao prasluka trojice anđela, mana je prvi anđeo, te stoga mora sadržavati cjelokupnu priču, koja je u četrnaestom poglavlju Otkrivenja priča o svoj trojici anđela. Prvi anđeo fraktal je poruka sve trojice anđela. Fraktal je složen geometrijski oblik koji se može razdijeliti na dijelove, od kojih je svaki umanjena kopija cjeline. To se svojstvo naziva samosličnošću. Fraktali često imaju zamršene pojedinosti bez obzira na to koliko se uvećavaju. Fraktali se pojavljuju u matematici, biologiji, fizici, geologiji, kemiji, astronomiji, inženjerstvu i mnogim drugim područjima spoznaje.

„Trostupanjska struktura“ triju anđela u četrnaestom poglavlju Otkrivenja predstavljena je u poruci prvoga anđela, čime prvi anđeo postaje „fraktal“ trojice anđela. Prva tri poglavlja knjige proroka Daniela predstavljaju poruke prvoga, drugoga i trećega anđela, i to redom, a prvo poglavlje Daniela sadržava istu „trostupanjsku strukturu“ koja je prikazana u ta tri poglavlja, kao i kod trojice anđela u odnosu prema prvome anđelu.

Trostruko čudo mane trebalo je biti pojedeno, a prvo poglavlje Daniela govori o jedenju. Daniel je prošao kušnju prehrane odabравši povrće umjesto babilonske hrane. Potom je bio iskušan u pogledu svoga izgleda, a njegov je izgled proizveo razdvajanje između njegova lica i lica onih koji su jeli babilonsku hranu. Poruka drugoga anđela poziv je na odvajanje od Babilona tijekom povijesti odvajanja u kojoj se razvijaju, a zatim očituju, dvije skupine. Ta druga kušnja za Daniela dovela je do treće kušnje Nabukodonozorove, koja je bila treća kušnja u prvome poglavlju i predočavala kušnju sa zlatnim kipom iz trećega poglavlja, koju Sestra White opetovano poistovjećuje sa zakonom o nedjelji, što je poruka trećega anđela. Prvo poglavlje Daniela fraktal je prva tri poglavlja Daniela, a ta tri poglavlja predstavljaju tri anđela iz Otkrivenja četrnaest, od kojih su i prvi anđeo i prvo poglavlje Daniela fraktali sva tri anđela i sva tri poglavlja.

„Svakoga tjedna tijekom svojega dugog boravka u pustinji Izraelci su bili svjedoci trostrukoga čuda, određenoga da na njihove umove utisne svetost subote: šestoga je dana padala dvostruka količina mane, sedmoga nikakva, a dio potreban za subotu sačuvao se svjež i čist, dok bi, ako bi se išta sačuvalo za bilo koje drugo vrijeme, postalo neprikladno za uporabu.”

„U okolnostima povezanima s davanjem mane imamo konačan dokaz da subota nije ustanovljena, kao što mnogi tvrde, onda kada je Zakon bio dan na Sinaju. Prije nego što su

Izraelci došli na Sinaj, razumjeli su da ih subota obvezuje. Budući da su svakoga petka morali skupljati dvostruku količinu mane kao pripravu za subotu, kada ona nije padala, sveta narav dana počinka neprestano im se utiskivala u svijest. A kada su neki od naroda izašli u subotu skupljati manju, Gospodin je upitao: ‘Dokle ćete se opirati vršenju mojih zapovijedi i mojih zakona?’” Patrijarsi i proroci, 296.

Skupljanje i jedenje mane predoznačuje Ivana koji u desetom poglavlju Otkrivenja uzima (skuplja) knjižicu iz ruke anđela, a zatim je jede.

I pristupih anđelu i rekoh mu: Daj mi knjižicu. A on mi reče: Uzmi je i pojedi je; i zagorčat će ti utrobu, ali će ti u ustima biti slatka kao med. Otkrivenje 10,9.

Ivan je najprije morao poći k anđelu i zatražiti, zatim je morao „uzeti” knjižicu, a potom ju je morao „pojesti”. Ivan predstavlja tri koraka prvoga anđela time što odlazi k anđelu i traži, nakon čega slijedi drugi korak uzimanja i treći korak jedenja. Sabiranje iili jedenje prvi je od triju ispita mane, ali u sebi sadrži fraktal svih triju ispita mane. Sabiranje i jedenje mane predstavljaju Jeremiju.

Nadoše se riječi tvoje, i ja ih pojedoh; i riječ tvoja bijaše mi radost i veselje srca mojega, jer se tvojim imenom nazivam, o Gospode, Bože nad vojskama. Jeremija 15,16.

Njegove su „riječi bile pronađene” po Jeremiji koji je tražio, a zatim zatražio malu knjigu. Njegova je riječ bila pronađena kada se skupljala mana. Skupljanje i jedenje mane predstavlja Ezekiela koji je pojeo knjigu koja mu je bila dana te time pokazuje da bi odbiti pojesti knjigu značilo biti poput doma odmetničkoga.

Ali ti, sine čovječji, čuj što ti govorim; ne budi buntovan kao onaj buntovni dom: otvori usta svoja i pojedi što ti dajem. I kad pogledah, gle, ruka bijaše pružena k meni; i, evo, u njoj bijaše svitak knjige; i razvi ga preda mnom; i bijaše ispisan iznutra i izvana; i u njemu bijahu napisani tužaljke, naricanje i jao. Štoviše, reče mi: Sine čovječji, pojedi što nalaziš; pojedi ovaj svitak i idi, govori domu Izraelovu.

Tako otvorih usta svoja, i dade mi da pojedem taj svitak. I reče mi: Sine čovječji, nahrani trbuh svoj i ispuni utrobu svoju ovim svitkom koji ti dajem. Tada ga pojedoh; i bijaše u mojim ustima sladak kao med. Ezekiel 2:8–3:3.

Kad bi Ezekiel odbio pojesti knjižicu, bio bi u domu odmetničkom, a „svitak” „knjige” koji je trebao pojesti bio je prikazan kao „tužaljke, naricanje i jao”, predstavljajući trostruku poruku u posljednjim danima. Trostruka poruka posljednjih dana jesu poruke triju anđela iz Otkrivenja četrnaest, a kontekst u kojem Ezekiel iznosi te tri poruke jest kontekst islama i trećega jao. Te tri poruke imaju alfu i omegu, a treća je „jao”, prvotni simbol islama, stoga se alfa mora slagati s omegom; prema tome, „tužaljke” predstavljaju tužaljke koje su započele 11. rujna dolaskom sedme trube i trećega jao, koje će se postupno pojačavati sve do sedam posljednjih zala. Kod „potresa” nedjeljnoga zakona iz Otkrivenja jedanaest, treće jao dolazi brzo, a nadahnuće nas obavještava da je nepravedna uredba iz Izaije deset upravo taj nedjeljni zakon. Redak započinje izjavom „jao” onima koji donose nepravedne uredbe.

Jedenje mane bio je prvi od triju ispita; drugi je bio „udvostručavanje” na dan priprave. A za što su se pripravljali? Pripravljali su se za ispit subote, koji je poruka trećega anđela.

To trostruko čudo bilo je također prvo ili alfa iskušenje od deset iskušenja. Bog je dao manu pri prvom koraku, zatim je dao „dvostruk“ dio pri drugom koraku, ali ništa pri trećem. Treće je iskušenje drukčije od prva dva iskušenja, jer je treće odlučujući ispit. Ta tri iskušenja predstavljaju alfu desetostupanjskog procesa kušanja koji vodi do prvoga Kadeša.

Ako istražite razne teologe, naći ćete mnoge popise deset kušnji koje dosežu svoj zaključak kod prvoga Kadeša. Gotovo svi među njima uključuju Crveno more kao jednu od deset kušnji, a neki uključuju i povijesne orijentire prije Crvenoga mora tijekom pošasti. Svi oni griješe.

Prva kušnja jest mana. Pavao utvrđuje da je prijelaz preko Crvenoga mora bio krštenje.

Štoviše, braćo, ne bih htio da budete u neznanju kako su svi naši oci bili pod oblakom i svi prošli kroz more; i svi su bili kršteni u Mojsija u oblaku i u moru. 1 Corinthians 10:1, 2.

Mojsije je prasluka Isusa, a Isusovo krštenje označava proces kušanja, trostruke naravi, koji započinje kušnjom apetita i stavlja je u naglasak. Križ je bio unaprijed prikazan Pashom u Egiptu. Kada su izišli na drugu stranu Crvenoga mora, Krist je uskrsnuo kao prinos prvine. Kada je po rukama Ivana Krstitelja izišao iz vodenoga groba, Krist (prinos prvine) započeo je četrdesetodnevni proces kušanja. Nakon što je uskrsnuo, kako je to bilo unaprijed prikazano Njegovim krštenjem, bilo je četrdeset dana tijekom kojih je Krist licem u lice općio s učenicima. Proces kušanja započinje nakon prijelaza preko Crvenoga mora, jednako sigurno kao što je Krist bio vođen od Duha u pustinju čim je izišao iz vode.

Prva kušnja za Krista bila je apetit, jer je Kruh s neba preuzeo svoje pomazano djelo upravo ondje gdje je Adam pao. Prva kušnja nakon Crvenoga mora jest trostruka kušnja mane, koja predodnačuje trostruku kušnju Kruha s neba. Kristovo kušanje započelo je nakon što je izišao iz vode, stoga i deset kušnji moraju započeti „nakon“ što su oni izišli iz vode. Krist je tada bio suočen s trostrukom kušnjom, postavljenom u okviru apetita, kako je predodnačeno trostrukom kušnjom mane koja je započela nakon što je Duh izveo drevni Izrael iz Egipta i uveo ga u pustinju.

Drugi popisi koji nagađaju koje su pobune predstavljene s deset kušnji što vrhunac dosežu u Kadešu ubrajaju Aronovu pobunu sa zlatnim teletom među tih deset kušnji, ali griješe.

Izazov zlatnoga teleta predstavlja dvije kušnje. To je bitan element simbolike zlatnoga teleta. Idolopoklonstvo koje se očitovalo kada je narod mislio da Bog neće vidjeti, bilo je popraćeno Mojsijevim povratkom. Tada je narod donio odluku da ostane idolopoklonički i pred punim Božjim pogledom, kako ga je predstavljao Mojsije.

U dvostrukoj sve jačoj pobuni vidimo proročku podjelu među plemenima, kada je pleme Levijevo postalo isključivo određeno za službu u Svetišću, jer je do te pobune službu u Svetišću trebalo obavljati prvorodencima iz svakoga plemena. Tako više neće biti. Sada će vjerno pleme Levijevo održavati hram. „Podjela“ ili razdvajanje na „dvoje“ sastavni je element proročkog obilježja zlatnoga teleta.

Aronova pobuna predodnačavala je pobunu Jeroboama, prvoga kralja sjevernoga kraljevstva Izraela. Jeroboam „udvostručuje“ zlatnu telad, postavljajući jedno u Betelu, a jedno u Danu. Aron i Jeroboam predstavljaju usporedne povijesti, što je povijest oblikovanja slike Zvijeri. Povijest slike Zvijeri ispunjava se u dva razdoblja, razdvojena zakonom o nedjelji u Sjedinjenim Državama. Slika Zvijeri simbol je sjedinjenja crkve i države koje se najprije uspostavlja u Sjedinjenim Državama, a potom u svijetu.

Uvijek postoji podjela povezana sa simbolima slike Zvijeri. Kod Arona to je bilo odvajanje Levita, a kod Jeroboama razdvajanje dvanaest plemena na dva južna i deset sjevernih plemena.

Simbol toga odnosa crkve i države Ivan u knjizi Otkrivenja naziva „slikom zvijeri“. Aronova i Jeroboamova zlatna telad bila su slike zvijeri, a zvijer čije su slike bile jest Babilon, jer je prvo kraljevstvo biblijskog proročanstva u drugom poglavlju Danielove knjige prikazano glavom od „zlata“. Slika zvijeri predstavlja dva ispita, jer se ispit najprije iznosi pred zemaljsku zvijer — Sjedinjene Američke Države, a zatim u trinaestom poglavlju Otkrivenja Sjedinjene Američke Države prisiljavaju svijet da podigne sliku zvijeri. Prvi je ispit SAD, zatim svijet.

„Kad se Amerika, zemlja vjerske slobode, ujedini s Papinstvom u prisiljavanju savjesti i navođenju ljudi da odaju čast lažnoj suboti, narod svake zemlje na kugli zemaljskoj bit će naveden da slijedi njezin primjer.“ Testimonies, svezak 6, 18.

„Strani narodi slijedit će primjer Sjedinjenih Država. Premda ona prednjači, ipak će ista kriza zadesiti naš narod u svim dijelovima svijeta.“ Testimonies, volume 6, 395.

Pobuna zlatnoga teleta dvojaka je i označava dvije od prvih devet kušnji koje vode do desete i posljednje kušnje kod prvoga Kadeša. Kada se Aronova i Jeroboamova pobuna dovedu zajedno, „redak na redak“, nalazimo Arona, velikoga svećenika koji predstavlja crkvu, i Jeroboama, kralja Izraela, koji predstavlja državu. Te dvije linije zajedno simbol su spoja crkve i države. Jeroboamova dva žrtvenika bila su postavljena u Betelu (što znači crkva) i Danu (što znači sud), te zajedno predstavljaju spoj crkve i države. Polazeći od tih postavki, početak ćemo prepoznavati deset kušnji.

Deset kušnji postavljeno je u kontekst subotnjega počinka (Hebrejima 3–4). One započinju trostrukim čudom mane i njezinom poukom o suboti, a završavaju desetom kušnjom, prvim Kadešom. Taj prvi Kadeš jest „dan izazivanja“ u Pismima, i Pavao smješta konačnu pobunu u kontekst kušnje subote. Alfa-kušnja bila je subota, kako je simbolizirana manom, a deseta i omega-kušnja kod prvoga Kadeša također je bila subotnji počinak. Alfa i Omega uvijek predstavljaju svršetak s početkom.

Zato, kao što govori Duh Sveti: Danas, ako glas njegov čujete, ne otvrdnite srca svoja kao u pobuni, u dan kušnje u pustinji, gdje me iskušavahu oci vaši, provjeravahu me i gledahu djela moja četrdeset godina. Zato se razgnjevih na onaj naraštaj i rekoh: Uvijek lutaju srcem te ne upoznaše putova mojih. Tako se zakleh u gnjevu svojem: Neće ući u počinak moj.

Pazite, braćo, da ne bi u kome od vas bilo zlo srce nevjere, koje otpada od Boga živoga. Nego opominjite jedan drugoga svaki dan, dokle god se kaže: Danas, da koji od vas ne otvrdne

prijevarom grijeha. Jer postadosmo dionici Kristovi, ako samo početak svoga pouzdanja čvrsto održimo do kraja;

Dok se kaže: Danas, ako glas njegov čujete, ne otvrdnite srca svojih kao u ogorčenju. Jer neki su, pošto su čuli, izazvali ogorčenje; ali ne svi koji po Mojsiju iziđoše iz Egipta. A na koje se srdio četrdeset godina? Nije li na one koji sagriješiše, čija trupla padoše u pustinji? I kojima se zakleo da neće ući u počinak njegov, nego onima koji ne povjerovaše? Tako vidimo da ne mogoše ući zbog nevjere.

Stoga se bojmo da se, dok još ostaje obećanje da uđemo u njegov počinak, ne pokaže da je tko od vas zakasnio za njim. Jer i nama je naviještena radosna vijest kao i njima; ali njima riječ koja je bila propovijedana nije koristila, jer nije bila sjedinjena s vjerom u onima koji su je čuli.

Jer mi koji smo povjerovali ulazimo u počinak, kao što je rekao: Tako se zakleh u svojem gnjevu: neće ući u moj počinak; premda su djela bila dovršena od postanka svijeta. Jer je na nekome mjestu ovako rekao o sedmome danu: I počinu Bog sedmoga dana od svih svojih djela. I na ovome mjestu opet: neće ući u moj počinak.

Budući, dakle, da preostaje da neki uđu u nj, a oni kojima je prije bila naviještena dobra vijest ne udoše zbog nevjere, opet određuje jedan dan, govoreći u Davidu: Danas, nakon tolikoga vremena; kao što je rečeno: Danas, ako glas njegov čujete, ne otvrdnite srca svoja.

Jer da im je Isus dao počinak, ne bi nakon toga govorio o drugome danu.

Preostaje dakle počinak narodu Božjemu. Jer tko je ušao u njegov počinak, i sam je počinuo od svojih djela, kao što je Bog od svojih. Stoga se usrdno nastojmo ući u taj počinak, da tko ne padne po istome primjeru nevjere. Hebrejima 3:8–4:11.

Na „dan izazivanja” bila je odbačena poruka Jošue i Kaleba. Ovaj se odlomak temelji na skupini koja neće ući zbog nevjere u poruku koju je čula. Poruka je prikazana kao „počinak”.

„Oni koji nisu voljni dati Gospodinu vjernu, usrdnu službu punu ljubavi neće naći duhovni počinak ni u ovom životu ni u životu koji dolazi. ‘Preostaje dakle počinak narodu Božjemu.... Stoga se potrudimo ući u onaj počinak, da tko ne padne po istom primjeru nevjere.’ Počinak o kojem se ovdje govori jest počinak milosti, stečen slijeđenjem propisanoga. ‘Marljivo se trudite.’” Pacific Union Recorder, 7. studenoga 1901.

„Počinak” je poruka predstavljena porukom Jošue i Kaleba. Pavao se služi istinama povezanima sa subotom sedmoga dana kao simbolom poruke „počinka” koju su odbacili oni kojima je bilo određeno da umru u pustinji.

Izraz: „Danas, ako glas njegov čujete“ istovjetan je naglasku iz knjige Otkrivenja na svakoga čovjeka koji čuje glas Duha, što znači čuti poruku Duha, koja je poruka kasne kiše, koja je poruka „počinka“. U Kadešu se taj glas oglasio, a buntovnici su izabrali novoga vođu da ih vrati u Egipat. Povijest toga izazivanja razgnjevljenja obrađuje se u Psalmu 95 i kod Pavla u Poslanici Hebrejima. Ta povijest prepoznaje neuspjeh drevnoga Izraela na njihovoj desetoj kušnji. Alfa kušnja od deset kušnji započela je trostrukim čudom mane, koje predstavlja poruke trojice anđela, Božji Zakon, subotnji počinak, Kruh s Neba, poslušnost i sud — a posljednja od deset kušnji bila je kušnja

„počinka“. „Počinak“ milosti, kako kaže sestra White, simbol je kasne kiše. Kadeš je simbol kušnje prihvaćanja ili odbacivanja poruke kasne kiše koja se iznosi „red po red“.

Redak po redak, „počinak“ je izlivanje Duha Svetoga prikazano kao kasna kiša. „Počinak“ je također sedmodnevna subota, sam pečat koji se stavlja na vjerne tijekom razdoblja kasne kiše. „Počinak“ je i milost koja predstavlja silu podijeljenu sto četrdeset i četirima tisućama kada njihovi grijesi budu zauvijek izbrisani. Ta milost nije samo sila koja se podjeljuje i predstavlja posvećenje, nego je također i milost koja pruža opravdanje kada se Kristova krv upotrebljava za uklanjanje grijeha pokajane duše. „Počinak“ milosti jest poruka o Kristovoj pravednosti, pravednosti koja pruža milost (silu) da se živi bez griješenja, i milost koja preobražava Laodikejca u Filadelfijca. Jednom preobražen milošću opravdanja, nekadašnji Laodikejac, kao Filadelfijac, silom milosti hodi posvećenim putem koji vodi k proslavljenju. „Počinak“ je poruka trećega anđela, kako je predstavljena kao „opravdanje vjerom u istini“. Budući da je tomu tako, Kadeš je upućivao na 1888.

Prvi Kadeš prepoznaje poruku o „počiniku“ koja je poruka „evanđelja“. Vječno evanđelje jest „Kristovo djelo u uvođenju trostrukog procesa kušnje koji razvija, a zatim očituje dvije skupine štovatelja“. Poruka vječnoga evanđelja o „počinku“ kod prvoga Kadeša predstavlja trostruku poruku vječnoga evanđelja kojom upravlja trostruko djelovanje Duha Svetoga, koji osvjeđuje o grijehu, pravednosti i sudu. Ta su tri koraka istovjetna trima koracima kušnje u kušnji mane!

Deset kušnji započinje trostrukim procesom kušanja, naglašavajući Božji Zakon, subotu i odgovornost čovječanstva da jede i probavi Božju poruku. Prva od deset kušnji bila je trostruka, kao i deseta. Prva kušnja koristi manu kao simbol Kruha s Neba, uzvisujući subotu sedmoga dana. Posljednja kušnja koristi „počinak“ kao simbol završnog procesa kušanja kasne kiše, koji kulminira pri zakonu o nedjelji, gdje su oni koji predstavljaju Kruh s Neba uzdignuti kao stijeg subote.

Početak deset kušnji, kao i završetak deset kušnji, naglašavaju subotu i evanđeosku poruku povezanu sa subotom, koja je vječno evanđelje trećega anđela. Prvi Kadeš jest omega deset kušnji, pa stoga alfa deset kušnji mora posjedovati ista obilježja. Kadeš je predstavljao 1863. godinu, kada je Gospod želio dovršiti svoje djelo i odvesti svoj narod kući, ali je ulazak u Obećanu zemlju bio odgođen.

„Čitajući sljedeće retke Svetoga pisma vidjet ćemo kako je Bog gledao na drevni Izrael:“

“Jer Jahve je izabrao Jakova sebi, i Izraela za svoju osobitu dragocjenost.” Psalam 135,4.”

„Jer ti si svet narod Gospodu, Bogu svomu, i Gospod te je izabrao da mu budeš narod osobit, povrh svih naroda koji su na zemlji.“ Ponovljeni zakon 14,2.

„Jer ti si svet narod Gospodu, Bogu svojem; tebe je Gospod, Bog tvoj, izabrao da Mu budeš poseban narod između svih naroda koji su na licu zemlje. Gospod nije prionuo srcem uz vas niti vas izabrao zato što biste bili brojniji od drugih naroda; ta vi ste bili najmanji među svim narodima.“ Ponovljeni zakon 7,6.7.

„Jer po čemu će se ovdje znati da smo ja i Tvoj narod našli milost u Tvojim očima? Nije li po tome što Ti ideš s nama? Tako ćemo biti odijeljeni, ja i Tvoj narod, od svega naroda koji je na licu zemlje.” Izlazak 33,16.

„Kako se često drevni Izrael bunio i kako su često bili pogođeni sudovima, te tisuće pobijene, zato što nisu htjeli poslušati zapovijedi Boga koji ih je bio izabrao! Izrael Božji u ovim posljednjim danima nalazi se u stalnoj opasnosti da se pomiješa sa svijetom i izgubi sva obilježja da je izabrani Božji narod. Pročitajte ponovno Titu 2,13–15. Ovdje smo dovedeni do posljednjih dana, kada Bog sebi čisti osobit narod. Hoćemo li Ga izazivati kao što je činio drevni Izrael? Hoćemo li navući na sebe Njegov gnjev time što ćemo otpasti od Njega, pomiješati se sa svijetom i slijediti gadosti naroda oko nas?” Svjedočanstva, svezak 1, 282, 283.

Sestra White pita: „Hoćemo li Ga izazivati kao što je to činio drevni Izrael?“ Njega izazivamo miješanjem sa svijetom, koji je simboliziran Egiptom, upravo onim mjestom kojemu su pobunjenici u Kadešu nastojali naći vođu da ih onamo povede natrag. Godine 1863. nadahnuće prikazuje želju za povratkom u Egipat i izbor novoga vođe kao želju da se bude povezano sa svijetom.

Odlomku koji sada razmatramo prethodio je komentar sestre White o tome kako drevni Izrael nije ušao u počinak. U kontekstu njihove neprestane pobune iznijela je retke koji pokazuju kako je Bog želio stupiti u odnos sa svojom zaručnicom, ali je njegova zaručnica to odbila. Sljedeći odlomak uvodi u ono što smo upravo pročitali.

U odlomku koji bilježi, stoji: „Bog je zahtijevao od svojega naroda da se uzda jedino u Njega. Nije želio da primaju pomoć od onih koji Mu ne služe.” Godine 1863. laodicejski mileritski adventizam sklopio je savez s vladom Sjedinjenih Američkih Država kako bi pomogao svojim nastojanjima da spriječi novačenje svojih mladića u najsmrtonosniji rat u američkoj povijesti.

„Ovdje čitamo opomene koje je Bog dao drevnom Izraelu. Njemu nije bilo po volji da oni tako dugo lutaju pustinjom; odmah bi ih bio doveo u Obećanu zemlju da su Mu se pokorili i rado dopustili da ih On vodi; ali zato što su Ga tako često žalostili u pustinji, zakleo se u svome gnjevu da neće ući u Njegov počinak, osim dvojice koji su Ga u svemu slijedili. Bog je zahtijevao od svoga naroda da se uzda jedino u Njega. Nije želio da primaju pomoć od onih koji Mu ne služe.”

„Molimo pročitajte Ezru 4,1–5: ‘Kad su protivnici Jude i Benjamina čuli da sinovi sužanjstva grade hram Gospodu, Bogu Izraelovu, pristupiše Zerubabelu i glavarima otačkih domova te im rekoše: Dajte da gradimo s vama, jer tražimo vašega Boga kao i vi i prinosimo Mu žrtve od dana asirskoga kralja Esar-Hadona, koji nas je doveo ovamo. Ali im Zerubabel, Ješua i ostali glavari otačkih domova Izraelovih rekoše: Nemate vi ništa s nama da gradite dom našem Bogu, nego ćemo mi sami zajedno graditi Gospodu, Bogu Izraelovu, kako nam je zapovjedio perzijski kralj Kir. Tada je narod zemlje slabio ruke narodu Judinu i smetao im u građenju te unajmljivao savjetnike protiv njih da osujete njihovu namjeru.’”

„Ezra 8,21–23: ‘Tada ondje, na rijeci Ahavi, proglasih post da se ponizimo pred svojim Bogom, da od Njega zatražimo pravi put za nas, za našu nejačad i za sve naše imanje. Jer me bijaše stid zatražiti od kralja četju vojnika i konjanika da nam pomognu protiv neprijatelja na putu, budući da smo bili rekli kralju govoreći: Ruka je Boga našega na dobro svima koji Ga traže, ali Njegova sila i Njegov gnjev protiv svih su koji Ga ostavljaju. Tako postismo i molismo svojega Boga za to, i On usliša naše molitve.’”

„Prorok i ti oci nisu smatrali narod zemlje štovateljima istinitoga Boga, i premda su oni iskazivali prijateljstvo i željeli im pomoći, nisu se usuđivali sjediniti se s njima ni u čemu što se odnosilo na Njegovo bogoslužje. Kad su išli u Jeruzalem da sagrađe hram Božji i obnove Njegovo bogoslužje, nisu tražili pomoć od kralja da im pomogne na putu, nego su postom i molitvom tražili pomoć od Gospodina. Vjerovali su da će Bog braniti i dati uspjeh svojim slugama u njihovim nastojanjima da Mu služe. Stvoritelju svega nije potrebna pomoć Njegovih neprijatelja da uspostavi Svoje bogoslužje. On ne traži žrtvu opaćine niti prima prinose onih koji imaju druge bogove pred Gospodinom.“

„Često čujemo primjedbju: ‘Previše ste isključivi.’ Kao narod učinili bismo svaku žrtvu da spasimo duše ili ih dovedemo k istini. Ali ujediniti se s njima, ljubiti ono što oni ljube i prijateljevati sa svijetom, to se ne usuđujemo, jer bismo tada bili u neprijateljstvu s Bogom.“
Testimonies, svezak 1, 281, 282.

Sestra White izjavljuje, u vezi sa svojim komentarom o pobuni u Kadešu: „Stvoritelju svega ne treba pomoć Njegovih neprijatelja da uspostavi svoje bogoslužje. On ne traži žrtvu opaćine niti prihvaća prinose onih koji imaju druge bogove osim Gospodina.” Godine 1863. pokret laodicejskog mileritskog adventizma postao je crkva i sklopio savez sa silom koja će nametnuti svetkovanje nedjelje narodu, a potom i svijetu.

U sljedećem ćemo članku nastaviti naša razmatranja o proročkim linijama koje vode do 1863., što je krunišni kamen proročkoga razdoblja od 1844. do 1863.

Što je bilo, to će opet biti; i što se činilo, to će se opet činiti; i nema ništa novo pod suncem. Ima li išta za što bi se moglo reći: Gle, ovo je novo? Već je od davnine bilo, u vremenima koja su bila prije nas. Znam da će sve što Bog čini biti do vijeka: tomu se ništa ne može dodati niti se od toga što može oduzeti; i Bog to čini da bi ljudi strahovali pred njim. Što je bilo, sada je; i što će biti, već je bilo; a Bog traži ono što je prošlo. Propovjednik 1:9, 10; 3:14, 15.